

Na slapu negdje između
Kamanja i Jurovskog Broda

I ribe su prolupale

OPET SE POKAZALO DA JE RIBOLOV PONEKAD POTPUNO NEPREDVIDIV. KLEN NA TRAVU, ŠNAJDER NA KOCKU SIRA I PODUST NA VOBLER! I SVE TO U ISTOM DANU...

Da je zbog niskih vodostaja i male količine kisika otopljenog u vodi ribolov ljeti uvijek težak i neizgledan svima je znano, jer ni ribi, baš kao ni nama, pri takvim vrućinama nije ni do čega. Što manje kretanja, manje trošenja energije i sasvim malo hrane tijekom dana... Ali ova godina je svakako jedna od gorih što se ribolova tiče. A kako sam često u prilici pričati s mnogim ribičima koji love na raznim vodama i različitim tehnikama, iskustva su kod većine slična: od lošeg do katastrofalnog.

Na kupskom slapu

No najviše iznenađuje ponašanje riba koje se kosi s uobičajenim. Ako i prima, riba prima u čudno doba i na neuobičajene mamce. Pa tako čujem da na Savi usred dana soma dobro love na lignju, a na Odri je smuđ jedno vrijeme odlično primao na mrtvog kedera između deset sati i podneva! A kako godinama ponajviše lovim bijelu ribu na Kupi prirodno je da znam gdje bi trebala biti u ovo doba godine i na što je treba loviti. Jedno od meni najdražih i

Ispočetak su na dva zrna
šećerca grizli samo šnajderi

Podust na vobler!?

najljepših mjesta nalazi se negdje na pola puta između Kamanja i Jurovskog Broda. Priroda je predivna, Kupa je na tom mjestu poprilično široka, a krasan slap koji ju presijeca pruža ribama za život nužno potreban kisik. Ali ono što je posebno zanimljivo je dubina iznad i ispod slapa koja je i za najvećih suša između dva i pol i tri metra. A ako još spomenem da sam za razliku od nekih poznatih ljetnih pozicija tu rijetko sretao ribiče, jer je na to mjesto gotovo nemoguće slučajno nabasati, pomisliti ćete da govorim o ribičkom raju. No ovo

je mjesto zbog svoje konfiguracije ujedno i omiljeno kupalište vikendaša i domaćih, pa je u popodnevним satima bolje na ribolov zaboraviti.

Kad sam Davora prvi put poveo sa sobom bio je oduševljen prizorom koji je ugledao. Došli smo dosta kasno, oko devet sati, ali na cijelom potezu nije bilo nikoga. Od mamaca nisam ponio doslovno ništa, jer se trave na slapu uvijek moglo naći i plotice su je rado uzimale, a ni podustima nije bila mrska. Od pribora smo ponijeli samo bolognese.

Samo šnajderi i uklije

U trenu smo bili u vodi, nakupili travu, stali na slap i nadobudno počeli puštati u pjenu ispod slapa. Probam pri dnu, probam u srednjem sloju, probam gore... Ništa. Onda dobijem jednog malog klena, pa opet dugo dugo ništa.

A iza nas, iznad slapa, jata velikih podusta i poneka krupna mrena. Probam i tu baciti, ali nemoguće je loviti. Nakon gotovo dva sata Davor se sjeti da u torbi ima nekoliko (!?) limenki šećerca i pračku. Promijenimo udice, svako malo ispračkamo po nekoliko zrna šećerca i ubrzo počnemo dobivati grizove. Ali samo male klenove, male šnajdere i velike uklije. Niti jedan podust, niti jedna plotica, niti jedna mrena...

Već je prošlo podne i stižu prvi kupači. Odlazimo na obalu, a Davor uzima masku za ronjenje i vraća se u vodu pogledati ima li dolje uopće kakve krupnije ribe. Na obalu dolazi sav usplahiren i govori da je i ispod i iznad slapa sve puno velikih riba. I to podusta, plotica, klenova i mrena. Ali kako i čime ih loviti? O tome smo odlučili razmisliti i vratiti se spremniji za tjedan dana. A pomno razrađena taktika je bila sljedeća: ujutro loviti feederima iznad slapa, kad se Sunce malo digno idemo na slap probati loviti bolognesima i špinati klenove i mreže, a kad nahrupе kupači spuštamo se nizvodno i opet lovimo bolognesima ili feederima. Od mamaca sada su tu gliste,

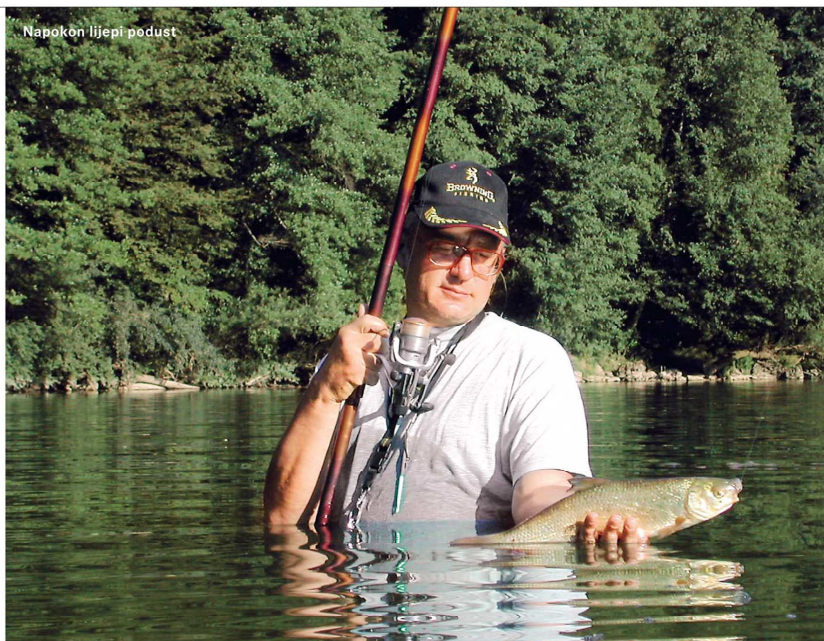

Prihranjivanje šećercem

Ovako je ugodnije

ribolov plovkom

Napokon lijepi podust

šećerac, pšenica, sir, mesni narezak, kruh, te za špinanje manji vobleri. I Browningova hrana Easy Cheesy namijenjena primamljivanju mrena.

Podust na vobler!?

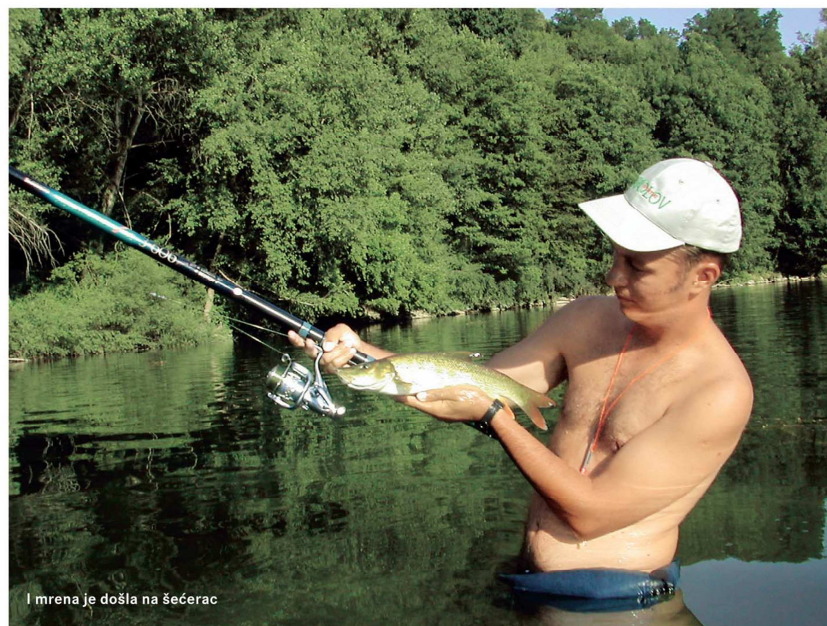
Prije pet sati već smo na vodi. Hranu sam zamijesao kod kuće, feedere začas slažemo i zabacujemo obadvojica s glistom na udici. Grizovi su uslijedili odmah. Napadaju nas šnajderi tek nešto veći od onih prošlotjednih. Stavljamo manje kockice sira na dlaku i udicu broj 8. Uskoro dobivamo poteze, ali i on i ja promašujemo. Onda Davor dobiva griz i mrenu malo ispod kile. Ja dobivam griz i zatežem šnajdera od dvadesetak centimetara. Uredno ulovljen udicom za usnu, a sir visi na dlaci. Ovo još nikada nisam ni vidio ni doživio. Nevjerojatno! Poslije još nekoliko promašaja vjerojatno sitne ribe koja je samo navlačila sir, te tri - četiri mrene nešto teže od pola kile, spremamo feedere i odlazimo na slap. Davor krene špinati, a ja uzimam bolognes. Na travu opet dobivam samo manjeg klena, na pšenicu se od uklija ne može loviti, a na dva zrna šećerca grizu mi samo šnajderi. Davor dobiva desetak klenova do pola kile, a onda na Ružno pače od 5 cm zateže - podusta! Ali nije ga zahaklao, "štupser" je trokukom dobio za sam vrh usne! Svašta.

Griz za grizom

S dolaskom kupaca koji su ovaj put još brojniji spuštamo se nizvodno, ulazimo u vodu do pojasa i lovimo bolognesima. Dubina je oko dva i pol metra, "štrom" taman za plovak od četiri grama, voda fino hlad i užitak je loviti. Nahratio sam s onim ostatkom hrane namijenjene feederima u kojoj je bilo dosta kuhane konoplje, a pomalo smo praćkali i pšenicu i šećerac.

I uskoro griz za grizom. Lovimo na dva zrna šećerca. I ovdje prednjače šnajderi, ali dobivamo i mrene, a napokon i nekoliko lijepih podusta. A tamo gdje smo najviše očekivali ovakvu ribu, pod samim slapom, ništa.

Opet se pokazalo da je ribolov ponekad potpuno nepredvidiv. Klen na travu, šnajder na kocku sira i podust na vobler! I sve to u jednom danu.

I mrena je došla na šećerac